

[Justitsministeren]

På kriminalforsorgens område gennemførte Justitsministeriet i foråret 1990 et indgående analysearbejde i samarbejde med Finansministeriet, og det blev herunder konstateret, at udgifterne til det, der bevillingsmæssigt kaldes øvrig drift, i perioden 1983-1990 var steget mindre end pristallet. Udgifterne til lønninger viste også en mindre stigning end stigningen i gennemsnitslønnen. Når man tager i betragtning, at gennemsnitsbelægningen i perioden steg, er der ikke tvivl om, at kriminalforsorgen i perioden har effektiviseret anvendelsen af de samlede ressourcer, der har været til rådighed.

Kriminalforsorgen har jo i lighed med andre statslige institutioner været underlagt visse sparekrav, og de har for kriminalforsorgens vedkommende betydet, at det i 1988 blev besluttet at reducere personaleforbruget med omkring 300 årsværk for at skabe den nødvendige balance mellem forbrug og bevillinger. Denne tilpasning af personaleforbruget er nu ved at være gennemført. Endvidere blev det i slutningen af 1990 besluttet at spare yderligere ca. 50 årsværk for at opfylde sparekravet på indeværende års finanslov.

Hvordan har kriminalforsorgen så valgt at gennemføre disse sparekrav? Ja, udgangspunktet i 1988 for kriminalforsorgens overvejelser var, at besparelserne så vidt muligt skulle gennemføres, uden at det gik ud over aktivitetsniveauet. Resultatet af overvejelserne blev starten på meget omfattende strukturændringer af visse fængsler. Jeg kan bl.a. nævne fængslerne i Møgelkær og Kragsskovhede.

Det blev også besluttet at omlægge forplejningsordningen i en række arresthuse. Omlægningen betyder, at de traditionelle arresthuskøkkener nedlægges, så der i stedet leveres dybfrostmad produceret i produktionskøkkener i visse fængsler.

I overvejelserne indgik også spørgsmålet, om det var hensigtsmæssigt at videreføre de mindste arresthuse, hvor driften var relativt dyr sammenholdt med antallet af pladser. Overvejelserne mandede ud i lukningen af fire arresthuse, nemlig i Fåborg, Nykøbing Sjælland, Skive og Ribe. Jeg synes, det er værd at understrege, at disse fire arresthuse tilsammen havde ca. 40 pladser.

Endelig fortsatte man den påbegyndte effektivisering og rationalisering af de øvrige institutioner i kriminalforsorgen, og det arbejde går

især ud på at forenkle arbejdsopgaver og gamle rutiner. Disse foranstaltninger har betydet, at kriminalforsorgens samlede forbrug af personale bortset fra direktoratet er reduceret til ca. 3.770 årsværk. Forbruget i 1987 var på ca. 4.030 årsværk.

Finansloven for 1991 indebar for kriminalforsorgen, som jeg nævnte det før, et besparelsesbehov på ca. 50 årsværk, og man besluttede derfor i slutningen af 1990 efter nøje overvejelser, som jeg også tidligere har gjort rede for i Folketinget, bl.a. i besvarelser af forskellige spørgsmål, der er stillet, at lukke yderligere fire arresthuse. Tre af disse, nemlig arresterne i Grenå, Horsens og Fredericia, er allerede lukket, og det sidste, nemlig arresthuset i Nyborg, vil blive lukket i januar 1992.

Alt i alt vil kriminalforsorgens kapacitetstilpasninger imidlertid kun resultere i en mindre nedgang i den forventede gennemsnitsbelægning, svarende til 50 indsatte, og det hænger sammen med, at kriminalforsorgen løbende overvejer mulighederne for selv små udbygninger af det bestående system. Jeg kan således nævne, at opførelsen af en ny politigård og et nyt arresthus i Helsingør vil indebære en ønskelig udvidelse af kapaciteten på Sjælland.

Kriminalforsorgen i frihed har stort set ikke mærket en nedgang i personaleressourcerne som resultat af de gennemførte besparelser. Kriminalforsorgen i frihed har således i de seneste år haft et uændret personaleforbrug på ca. 380 årsværk.

Hvad har denne ressourcemæssige tilpasning så betydet for kriminalforsorgens varetagelse af de forudsatte opgaver? Ja, både for de dømte og for samfundet er det vigtigt, at ikke alt for mange dømte afventer indkaldelse til afsoning af idømt frihedsstraf. Derfor er jeg også glad for at kunne sige, at antallet af de såkaldte afsoningsventere ligger langt under det niveau, vi kendte i begyndelsen af 1980'erne. Gennem de seneste år har ventertallet for hæftedømte ligget på normalniveauet, nemlig omkring 4.000, og helt aktuelt er tallet godt 3.500 hæftedømte. Ventertallet for fængselsdømte har i de seneste år ligget lidt for højt over normalniveauet på ca. 1.600. Ventertallet har varieret noget og har i det sidste halve års tid vist en faldende tendens, således at det nu er på ca. 1.950. Alt i alt kan man sige, at ressourcetilpasningen således ikke hidtil har haft en negativ indflydelse på ventertallet.